

Μαργαρίτα Ματθίλδη Αλβάνα Μηνιάτη

Η Μαργαρίτα Ματθίλδη Αλβάνα γεννήθηκε στην Κέρκυρα. Ήταν κόρη του Δημητρίου Αλβάνα και της Αικατερίνης Παλατιανού. Σε παιδική ηλικία υιοθετήθηκε από την αδερφή της μητέρας της και τον σύζυγό της Σερ Φρέντερικ Άνταμ, φιλέλληνα αρμοστή των Ιόνιων Νησιών από τη Σκωτία. Πέρασε τα παιδικά της χρόνια στην Κέρκυρα και στη συνέχεια στο Μαντράς της Ινδίας, όπου ο θετός της πατέρας είχε διοριστεί διοικητής. Το 1844 παντρεύτηκε στη Ρώμη τον Κεφαλλονίτη ζωγράφο Γεώργιο Μηνιάτη, με τον οποίο απέκτησε δύο κόρες την Ελένη, της οποίας ο θάνατος σε παιδική ηλικία σφράγισε τη μετέπειτα ζωή της Μηνιάτη, και την Ασπασία, που ασχολήθηκε με τη ζωγραφική. Ταξίδεψε με το σύζυγό της στην Ευρώπη και το 1846 εγκαταστάθηκε στη Φλωρεντία, όπου μπήκε στους καλλιτεχνικούς και πνευματικούς κύκλους και εντατικοποίησε την ενασχόλησή της με τα γράμματα. Στο σπίτι της συγκεντρώνονταν προσωπικότητες της εποχής, όπως οι Εντουάρντ Συρέ, Πασκάλε Βιλλάρι, Ζυλ Ντυπρέ, Τζιουζέππε Τζούστι και άλλοι, με τους οποίους η Μαργαρίτα συνδέθηκε με πνευματικούς δεσμούς και για τους οποίους υπήρξε πηγή έμπνευσης.

Από το 1860 άρχισε να συνεργάζεται με ιταλικές εφημερίδες και περιοδικά, ενώ από το 1857 ήταν συνεργάτις της εφημερίδας του Λονδίνου «Ημερήσια Νέα». Το 1866 δημοσίευσε μια μελέτη για το έργο του Δάντη και ακολούθησε το 1869 η μελέτη της «Ιστορικά σκιαγραφία των πνευματικών και καλλιτεχνικών σχέσεων της Ιταλίας με την Βυζαντινή αυτοκρατορία», που εκδόθηκε στην αγγλική γλώσσα το 1876 στο Λονδίνο. Το 1875 δημοσίευσε τη μονογραφία «Το θέατρον του Μπαϋρόντ και η μουσική αναμόρφωσις του Ριχάρδου Βάγκνερ» στη γαλλόφωνη αθηναϊκή εφημερίδα Ελληνική Ανεξαρτησία και λίγο αργότερα εξέδωσε τη μελέτη «Η ζωή και το έργον του Κορρεγίου», για την οποία αναγορεύτηκε Πολίτης της πόλεως Κορρεγίου το 1882. Το τελευταίο έργο της ήταν η μελέτη «Αικατερίνη της Σιέννας». Με το σύνολο του έργου της η Μαργαρίτα Αλβάνα Μηνιάτη

αναδείχτηκε ως μια από τις σημαντικότερες λόγιες της εποχής της σε πανευρωπαϊκή κλίμακα. Πέθανε στο Λιβόρνο και η σορός της μεταφέρθηκε στη Φλωρεντία.

Είχε λάβει ιδιαίτερη εσωτερική παιδεία γεγονός που καταδεικνύεται σε όλα της τα έργα, ο δε Εδουάρδος Συρέ (Édouard Schuré) αφιέρωσε σε αυτήν την περίφημη πραγματεία του «Οι Μεγάλοι Μύστες» («Les Grands Initiés»).

Αξίζει να μελετηθεί η σχέση Μηνιάτη - Συρέ και η επίδραση στο έργο του δευτέρου και ειδικά στην έμπνευση και συγγραφή της πραγματείας περί των Μεγάλων Μυστών. Οι «Μεγάλοι Μύστες», βιβλίο που ενέπνευσε πολλές γενιές αναγνωστών, είναι προϊόν της ώριμης συγγραφικής περιόδου του Συρέ, κατά την οποία προσπάθησε να επιδείξει τη βασική ενότητα πίσω από όλες τις ανώτερες θρησκείες. Θρησκείες που λειτουργούν ως μέσα αποκάλυψης του ενός θείου κόσμου, μέσω της ψυχής των προφητών τους. Στην πραγματικότητα, πηγή έμπνευσης για το συγκεκριμένο έργο, όπως και τα Ιερά της Ανατολής και η Θεία Εξέλιξη, υπήρξε η γνωριμία του με τη Μηνιάτη, η οποία τον ώθησε να μελετήσει τα προβλήματα της ανθρώπινης φύσης, της μοίρας και της μεταθανάτιας ζωής. Νους επιστημονικά εκπαιδευμένος στο Πανεπιστήμιο της γενέτειράς του, το Στρασβούργο, προσπάθησε να συνδυάσει τις πνευματικές του ενοράσεις με την επιστήμη και σε πολλές περιπτώσεις οι αναπλάσεις των γεγονότων και των τόπων υποδεικνύουν με καταπληκτική σαφήνεια ιστορικά τεκμηριωμένες, μετά το θάνατό του, μαρτυρίες. Όμως, η δύναμη του παρόντος έργου δεν βρίσκεται στις τεχνικές του λεπτομέρειες, αλλά στο γεγονός ότι ο Συρέ κατόρθωσε να αγγίξει ένα μέρος της λάμψης της παγκόσμιας πνευματικής εσωτερικής κληρονομιάς.

Σύμφωνα με επιφανέστατο μελετητή Σπύρο Τσιλιμπάρη, η Μηνιάτη υπαγόρευσε στον Συρέ τους Μεγάλους Μύστες. Αλλά και ακόμη περισσότερο το βιβλίο του «Τα Ιερά της Ανατολικής Μεσογείου». Το δε βιβλίο του «Η Γένεση της Τραγωδίας και η Επίδρασις των Ελευσινίων Μυστηρίων», αποτελεί κλειδί για την κατανόηση του έργου του Ρ.Βάγκνερ.

Βιβλιογραφία

- Ασώπιος Ειρηναίος, «Μαργαρίτα Αλβάνα Μηνιάτη», Αττικό Ημερολόγιο, 1888.
- Κόκκινος Διον., «Αλβάνα (Μαργαρίτα Ματθίλδη Αλβάνα Μηνιάτη)», Μεγάλη Ελληνική Εγκυκλοπαίδεια, Αθήνα, Πυρσός, 1927.
- Εδουάρδος Συρέ και Μαργαρίτα Αλβάνα – Μηνιάτη», Νέα Εστία, ετ.Γ', 15/7/1929, αρ.62, 559-561.
- Ταρσούλη Αθηνά, Μαργαρίτα Αλβάνα – Μηνιάτη· Η ζωή της και το έργο της, Αθήνα, Πυρσός, 1935.